

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010008
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3222010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. mája 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

P. B.,

nar. XX. mája XXXX v O. nad O., trvale bytom G. - Y., okres O. nad O., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/3/2022 zo dňa 2. marca 2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 6T/3/2022 zo dňa 2. marca 2022 bol obžalovaný P. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 30.09.2021 v čase okolo 20:50 hodine v obci G. - Y. na verejnom priestranstve pred pohostinstvom "Flek" pred súčasne prítomnými S. D., Q. Y. a J. W. po predchádzajúcej slovnej potýčke fyzicky napadol poškodeného Q. O. tým spôsobom, že ho chytil za pracovnú kombinézu a začal ho ťahať ku sebe a keď ho poškodený Q. O. od seba odstrčil, jedenkrát udrel poškodeného Q. O. rukou zovretou v päšť do vlasatej pravej časti hlavy, po čom ho poškodený Q. O. od seba opätovne odstrčil, na čo sa mu začal viac krát vyhrážať smrťou slovami "zabijem ťa", čo u poškodeného Q. O. vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom v dôsledku útoku poškodený utrpel zranenie valnus lacerum capitis reg. (otvorená rana vlasatej časti) vpravo o dĺžke asi 2 cm, v dôsledku ktorej poškodený nebol obmedzený vo svojom obvyklom spôsobe života.

Bol za to odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote čo do výroku o treste svojim odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že v prípravnom konaní aj v konaní pred súdom sa priznal, uviedol svoju pohnútku a psychické rozpoloženie, v ktorom sa nachádzal. Hoci je pravdou, že bol trikrát súdne trestaný, je potrebné zdôrazniť aj iné okolnosti. Predchádzajúce trestné činy spáchal pod vplyvom drog. Je veľmi ťažké vymaniť sa z tohto prostredia, čo však obžalovaný dokázal, snaží sa vysporiadať sa aj s alkoholom. Svoje zlyhanie aj hodnoverne popísal. Zdôraznil,

že k uvedenému došlo pre nezhody s družkou a pre jeho slabšiu psychiku, pre ktorú tieto nezvládol. Obžalovaný sám vyhľadal odbornú pomoc a absolvoval liečenie v Psychiatrickej nemocnici vo Veľkom Záluží. Namietol správu z Obce G., ktorá sa mu nezdá objektívna. Obžalovaný priznal svoje zlyhanie, avšak trest pokladá za neprímerane prísny. Mal za to, že jeho život po poslednom odsúdení bol napravený a vzhľadom k tomu, že zlyhal v jednom momente, je potrebné dať mu šancu, nakoľko u neho došlo k náprave. Navrhol preto, aby rozsudok krajský súd zrušil.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný na svojom odvolaní zotrval. Uviedol, že skutok veľmi ľutuje, nedokázal zvládnuť vzťah s priateľkou. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykána žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine v uvedenej veci bol založený na vyhlásení obžalovaného o vine dané obžalovaným na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prvého stupňa prijal, a preto následne vykonával dokazovanie len ohľadom výroku o treste a ochranných opatreniach.

K vytykaným chybám v odvolaní obžalovaného týkajúcim sa výroku o treste je potrebné uviesť, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa na hodnotení osoby obžalovaného vrátane priznania poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písm. l /, n/ Tr.zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák. Súd prvého stupňa pritom svoj názor na osobu obžalovaného, ale aj na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil.

Obžalovaný je osobou už v minulosti tri krát súdne trestanou. Prvé odsúdenie z roku 2013 pre majetkovú trestnú činnosť má zahladené. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/16/2016 právoplatným dňa 20.04.2016 bol uznaný vinným taktiež pre majetkovú trestnú činnosť. Súd mu uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, avšak v tejto sa neosvedčil. Z uvedeného dôvodu mu súdom bolo dňa 10.01.2018 nariadené trest odňatia slobody v trvaní 3 roky vykonať. Z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný podmienenčne prepustený dňa 18.12.2019. Súd mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Naposledy bol obžalovaný rozhodnutím Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. 1T/64/2017 zo dňa 04.10.2017 uznaný vinným z násilnej trestnej činnosti. Nepodmienečný trest odňatia slobody v uvedenom konaní mu uložený v trvaní 10 mesiacov vykonal v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia dňa 24.04.2018.

Aktuálne mu za vinu kladených trestných činov sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Od prepustenia z výkonu trestu sa dopustil tiež 3 priestupkov rôzneho, aj násilného charakteru, vrátane vyhrážok inej osobe - svojej priateľke, pre ktoré bol v priestupkovom konaní postihnutý. Uvedený priestupok teda korešponduje s násilnou trestnou činnosťou aktuálne mu kladenou za vinu.

Komplexne preto zhodnotiac osobu obžalovaného, ktorý je v tomto trestnom konaní stíhaný za dva trestné činy spáchané v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je potom nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu súdom prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu vyslovene potrebný na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ktorá je s poukazom na jeho predchádzajúci život sťažená.

Obžalovaný má dlhodobý problém s rešpektovaním zákona, žije záhaľčivým spôsobom života, kedy sám vo výpovedi uviedol, že je zdravý, avšak nezamestnaný. Povinnosť zamestnať sa mu pritom bola uložená súdom pri podmienenom prepustení z výkonu trestu vrátane zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky. Pritom zo spisového materiálu vyplynulo, že v deň skutku mu bolo namerané 1,38 mg/l alkoholu v dychu. Nemožno v jeho prípade preto vôbec hovoriť o zodpovednom správaní. Obžalovaný ignoroval súdom mu uložené povinnosti a zákazy, hoci ide o človeka, ktorý má už dostatočné skúsenosti so zákonom, z ktorého dôvodu si musel byť dobre vedomý následkov svojho konania. K jeho prevýchove neprispeli sankcie ukladané mu za priestupky rôzneho druhu, pre ktoré bol uznaný vinným, ale čo je závažnejšie ani posledný ním vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Odvolačný súd preto dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že hodnotenie osoby obžalovaného, vrátane potrieb jeho prevýchovy za aktuálne mu za vinu kladený skutok muselo viesť jedine k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súdom prvého stupňa mu trest správne ukladal v trestnej sadzbe trestného činu najprísnejšie trestného, teda prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. v rozmedzí šiestich mesiacov až tri roky. Trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov je však trestom v blízkosti dolnej hranice tejto trestnej sadzby.

Súd prvého stupňa pri jeho ukladaní zohľadnil všetky okolnosti skutku, osobu obžalovaného, ale aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a v neposlednom rade vzal do úvahy aj vyhlásenie o vine dané obžalovaným. Takýto trest sa však javil krajskému súdu s poukazom na osobu obžalovaného a celkové okolnosti skutku skôr ako mierny, než prísny, ako to nedôvodne namietal obžalovaný. Jeho sprísneniu však bránila absencia odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného.

Trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa však zodpovedá zákonným zásadám na ukladanie trestov uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Odvolačný súd nezistil pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pokiaľ tento na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný totiž bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov preto odvolačný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.